

Ineke Streefland

Hermine Johanna Geradina (Ineke, Hermien) Streefland is geboren op 8 mei 1932 in Bindjei, NOI. Ze was de dochter van Pieter Arie Streefland en Maria (Marie) Schenk. Ze had een broer (Boudewijn) en een zus (Annie). Ze zitten alle drie op de Planters School Vereeniging in Brastagi.

Ineke werd in Kamp Brastagi lid van Scouting. Ze was eerst kabouters bij het volkje Heuvelmannetjes. Ze werd hier op 6 oktober 1942 geïnstalleerd. Op 15 maart 1944 werd Ineke geïnstalleerd als padvindster in patrouille de Zonnebloemen en ging ze werken aan haar 2e klas insigne. Tegen het eind van de oorlog werd ze pionierster bij pioniersgroep Tahepia.

Ze heeft allerlei herinneringen aan het kamp bewaard, zoals handgemaakte insignes en een boekje met tekeningen en gedichten. Ook haar zus Annie was actief. Ze was padvindster bij OPINO (Opgericht in Oorlogstijd).

Na de capitulatie wordt Ineke met haar moeder, broer en zus geïnterneerd in kamp Brastagi. Brastagi was een gemengd Japans interneringskamp op Noord-Sumatra, 60 km ten zuiden van Medan aan het Toba-meer. Het kamp was ondergebracht in het gebouwencomplex van de Planters School Vereeniging Brastagi. De vrouwen en kinderen die op de hoogvlakte rondom Brastagi en Kaban Djahe verbleven en enkele oudere mannen werden geïnterneerd in de kostschool waar normaal accommodatie was voor 200 kinderen. De kampleiding was Nederlands. Op 16 april 1942 opende het kamp en waren er 939 mannen, vrouwen en kinderen gevangen. Na de eerste chaotische weken vond iedereen een plekje. Vrouwen en meisjes sliepen bij elkaar in de voormalige klaslokalen en kinderslaapzalen, jongens ouder dan 8 jaar sliepen apart. Het kamp bestond uit een groot hoofdgebouw, rondom een binnentuin gebouwd, met aan de ene kant de lagere school met een zeer ruim gymnastieklokaal en het kleinere H.B.S. gebouw. Aan de andere kant van het hoofdgebouw stond het nieuwe meisjeshuis, ziekenhuis en het z.g. straatje, waar een aantal gebouwde huisjes voor de onderwijzers waren, een voetbalveld en een klein park, het Vondelpark.

Voor de oorlog was er al een Scoutinggroep in Brastagi. Na de Japanse bezetting stopten de Scoutingactiviteiten. In het geheim vormde Akela van Braningen met een aantal jongens de Pioniersgroep met de patrouilles Arenden en Panthers. Om de jongens en meiden in het kamp wat om handen te geven lukte het Akela van Braningen van de Nederlandse kampleiding toestemming te krijgen 'officieel' met Scoutingactiviteiten te starten. Scouting werd in principe door de Japanners verboden, maar soms wel oogluikend toegestaan. Gedurende de oorlog waren ze soms strenger en soms meegaander. Op tien augustus 1942 werd de Afdeling Brastagi opgericht. Het afdelingsbestuur werd gevormd door Hopman Meijerink, Oehoe Oomen (Kabouters), Akela Hoek (welpen), Akstra De Lavalette (padvindsters) en Akela van Braningen als secretaresse. Voor de jongens waren er 2 welpenhordes en twee jongenstroepen: de Pioniers en de Rimboejagers. Voor de meisjes werd gestart met 2 kabouterkringen en twee meisjestroepen: Skoth en Opino. Ze hadden khaki uniformen maar de patrouillelinten waren het enige Scouting kenmerk. Ineke werd als kabouter actief bij het volkje Heuvelmannetjes en voldeed aan alle eisen. Van haar is een boekje bewaard gebleven waarin tekeningen en gedichtjes gemaakt zijn. Allerlei leidsters hebben hierin geschreven.

In september 1942 timmerden de jongens een hoek in de gymzaal om apart te kunnen zitten met de troepraad. "De Wigwam" werd het centrum van de afdeling Brastagi, met een deur die zelfs een goed slot had. Negen zware houtblokken om een echt brandend imitatie kampvuur verhoogden de gezelligheid. Het portret van Baden-Powell vond een plaatsje aan de muur op een blauwe jamboree-das. Op de 28^e wordt De Wigwam ingewijd. In oktober werden van twee oude jurken vlaggen gemaakt voor de verschillende onderdelen.

In het boek *Noord Sumatra in Oorlogstijd deel 1942* wordt in september 1942 gesproken over de pioniersgroep Tahepia. Op 17 februari 1943 ontvingen leidsters Theodora Put tijdens een ceremonie de naam Awanda (fakkeldrager) en Van Braningen kreeg de naam Hiawatha (de vuuronderhouder). Ineke werd hier in 1945 geïnstalleerd als pionierster.

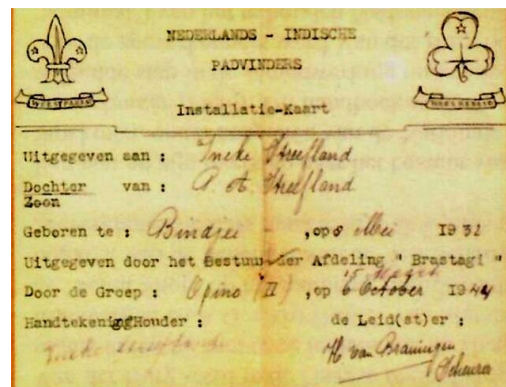
Op 22 december 1942 werden de geïnterneerden uit het Dokter Fonds ziekenhuis in Pematang Siantar overgebracht naar Brastagi. Er kwamen bijna 700 mensen bij. De scouts hielpen mee iedereen naar hun slaapverblijf te wijzen en spullen te dragen. Alle lessen op school en bijeenkomsten werden verboden en de lokalen werden gebruikt voor de huisvesting. Mede door de toestroom van de nieuwe bewoners bleek in januari 1943 Scouting zo populair dat er ondertussen 3 jongenstroepen, 4 welpenhordes, 3 meisjestroepen, 4 kabouterkringen en een pionierstersstam waren, samen ruim 450 leden.

Op 17 februari 1943 werd officieel het Tahepia nest, het clubhuis van de pioniersgroep Tahepia geopend. Leidster Theodora Put ontving tijdens een ceremonie de naam Awanda (fakkeldrager) en Van Braningen kreeg de naam Hiawatha (de vuuronderhouder).

Op 31 mei 1943 moesten de oudste jongens naar het mannenkamp Soengei Sengkol. Onder de groep zaten ook de oudere patrouilleleiders. Intussen werd ook een nieuw afdelingsbestuur gevormd, omdat Hopman Meijerink door de Japanners zwaar mishandeld was. Naast Hiawatha Van Braningen als presidente en Awanda Put als secretaresse waren Akstra de Lavalette, Akela Hoek en Oehoe Overdijkink bestuurslid.

Eind '43 was de sfeer in het kamp erg bedrukt en dit raakte ook Scouting. Kinderen liepen weg en jongens die wel lid bleven werden gepest. De twee jongenstroepen werden hierdoor verboden door de afdelingsleiding. Maar begin '44 kwam er weer nieuwe energie. Er werd een nieuwe pioniersgroep opgericht met de patrouilles panthers, eekhoorns, vossen en bevers. Ria Eikens werd geïnstalleerd als padvindster in aanwezigheid van alle 25 leidsters. Ze werd kampleidster en kreeg het voor elkaar dat de Japanse commandant Scouting toestond. Toen er na verloop van tijd een Japanse official onverwacht op inspectie kwam, droeg Eikens een padvindsters uniform en maakte iedereen zich zorgen om de gevolgen. De Japanner gaf haar hartelijk een hand. Hij was ook scout en had de Jamboree in 1937 bezocht.

Op 15 maart 1944 werd Ineke geïnstalleerd als padvindster in patrouille de Zonnebloemen en ging ze werken aan haar 2e klas insigne. Ineke heeft van deze periode een aantal documenten bewaard waaronder een klein boekje waarin met potlood de wet en belofte en reglementen uitgeschreven zijn. In het kamp hebben de moeders zelf alles gemaakt. De een kon dit en de ander kon dat, zo zegt Hermien. De insignes die nodig waren, werden handgemaakt en uit blik geknipt zoals (kabouter) paddenstoeltjes en (padvindsters) klaverblaadjes. Haar leidster was Akela van Braningen.

Half december 1944 moesten alle jongens die ouder dan 10 waren het kamp verlaten naar het mannenkamp Si Rengorengo. Het leven werd steeds zwaarder in Brastagi. Alleen de Opino groep ging door tot het eind, met 4 patrouilles. Medio juni 1945 sloot het kamp en werden 1347 vrouwen en kinderen naar kamp Aek Pamienke III gebracht. Toen ze overgebracht werden naar een ander kamp mochten ze niets meenemen. Ineke weet niet meer hoe ze het materiaal heeft gered. Ook in dit kamp was Ria Eikens kampleidster. Het kamp Aek Pamienke bestond uit drie afzonderlijke kampcomplexen midden tussen de rubberbossen aan de spoorlijn van Medan naar Rantau Prapat, tussen het station Aek Pamienke en het plaatsje Bandar Doerian. De kampen waren omheind met prikkeldraad. De mensen waren ondergebracht in barakken (sommigen spreken van koeliehuisjes) in open plaatsen in de jungle, gemaakt van stokken en planken met een atap-dakbedekking.

Na de overgave van de Japanners op 15 augustus was pas 25 augustus de dag dat de gevangenen echt vrij waren. Nora Prins en Ria Eikens stonden op een podium en Ria had in haar armen de driekleur. De padvindsters mochten deze hijsen.

Ineke overleefde de oorlog en kwam met haar familie naar Nederland. Ze ging naar de HBS en volgde daarna de opleiding voor secretaresse. Ze trouwde in 1959 in Haarlem met Jan

Dobber. Na de oorlog liet ze zich Hermien noemen. De boekjes en herinneringen schonk Hermien in 2020 aan het Nationale Scoutingmuseum in Baarn.

Haar vader Pieter Arie Streefland is op 3 december 1943 overleden toen hij moest werken aan de Birmaspoorlijn. Hij ontving in 2014 postuum het Mobilisatie-Oorlogskruis. Zijn drie kinderen waren hier bij.

Ineke is overleden op 11 augustus 2023 in Haarlem.

Meer informatie

[Pieter Arie Streefland \(oorlogsgravenstichting.nl\)](https://oorlogsgravenstichting.nl)

[Postume militaire onderscheidingen uitgereikt in Papendrecht - DordtCentraal | Gratis huis-aan-huis-krant voor Dordrecht, Zwijndrecht en Papendrecht.](#)

[Welkom! - Nationaal Scouting Museum](#)

[Haarlem's Dagblad | 15 juli 1959 | pagina 11 - Krantenviewer Noord-Hollands Archief \(courant.nu\)](#)

[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

[Dokter Fonds Ziekenhuis Medan \(japanseburgerkampen.nl\)](https://japanseburgerkampen.nl)

[BRASTAGI \(japanseburgerkampen.nl\)](https://japanseburgerkampen.nl)

Brastagi kampbewoners 1942-1945

[Brastagi - Wikipedia](#)

[Soengei Sengkol Medan \(japanseburgerkampen.nl\)](https://japanseburgerkampen.nl)

[Si Regnorengo Rantau Prapat \(japanseburgerkampen.nl\)](https://japanseburgerkampen.nl)

[Aek Pamienke Rantau Prapat \(japanseburgerkampen.nl\)](https://japanseburgerkampen.nl)

[Aek Pamienke - Wikipedia](#)

Logboek Opinotroep (via van Braningen)

Installatie embleem

Weest Bereid logo in blik

Kaboutervolk – aardmannetje

Kaboutervolk – Wichelman

Padvindstersronde - zonnebloem

Kabouter – jaarblaadjes

Padvindster jaarblaadjes

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.